

Howie Seago (*Ajax*)
 – Foto Micha
 Langer

is maar een heel klein onderdeel van de voorstelling. Daar komen de acteurs bij, de muziek, het licht – dat is vandaag heel belangrijk –, de ruimte. In die ruimte zullen sommige momenten een grotere belangrijkheid krijgen dan andere. Je hebt ook de verschillen tussen acteurs. In *Ajax* gebruik ik bewust acteurs die een verschillende achtergrond hebben en op een verschillende manier spelen. Dat is toch wel ongewoon, hoewel ik dat dan weer gewoon vind. Op de koop toe gebruiken zij microfoons, want ook het geluid is vandaag een essentieel onderdeel in het theater. Te veel Europese voorstellingen worden aangeboden zoals taartjes in een patisserie. Dat is toch

niet belangrijk. Beladen literaire ideeën doden immers de theatrale geest. Ik heb geen ideeën, maar maak mijn handen vuil. Bij het spontaan kijken naar iets dat we niet helemaal begrijpen, komen de ideeën vanzelf, zonder opdringerigheid. Ik haat een geniaal meesterwerk, dat typevoorbeeld van hoe een bepaald stuk kan gebracht worden. Mijn tweede *King Lear* zal totaal verschillend zijn van mijn eerste, omdat de tijd waarin die telkens gebracht wordt belangrijk is. Theater heeft meer met het leven te maken dan met de kunst. Trouwens theater maken is toch iets verschrikkelijk lastig en akelig tegelijk, want het publiek kan altijd tussenkomen.

Juist wanneer je denkt dat je een heel bijzonder moment neerzet, verschuift iemand zijn voeten of begint te hoesten of maakt geluid met zijn programmaboekje. Dus dat verlangen naar een totale controle is gewoonweg hopeloos. Je kan alleen maar hopen het levendig te houden.”

Het geschikte ogenblik

Hoe bereid je een voorstelling voor, gaat dat vlug?

“Meestal duurt dat drie jaar. Dat is een lang proces. Beelden komen en gaan. Ik ben eerst geïnteresseerd in een onderwerp en dan zoek ik een